

community

The New Apostolic Church around the world

03/2019/LV

Amata izpratne

levadraksts:
draudze dzīvo un attīstās

Dievkalpojums:
dzīvības kronis

Baznīcas mācība:
amata izpratne

New Apostolic Church
International

■ Ievadraksts

3 Draudze dzīvo un attīstās

■ Dievkalpojums Āzijā

4 Dzīvības vainags

■ Bērnu stūrītis

10 Lielais vakarēdiens

12 Apmeklējums pie Marianheles Sanhosē (Kostarika)

■ Doktrīna

14 Amata izpratne

■ Pasaules ziņas

18 Pēc plūdiem: starp pirmo palīdzību un atjaunošanu

Draudze dzīvo un attīstās

Mīļie ticības brāļi un māsas,

nesen mēs piedzīvojām lielu notikumu: vairākas dienas kopā ar jaunajiem ticības brāļiem un māsām no visas pasaules tika svinēta Starptautiskā jauniešu diena, kurā mēs baudījām kopību, mūziku un sarunas. Es esmu pārliecināts, ka arī jūs esat izjutuši šo lielo apgarotību; kaut arī jūs nevarējāt būt visos pasākumos.

Pēc nedēļas mēs svinējām Vasarsvētkus. Šo dievkalpojumu mēs piedzīvojām kā liela draudze un pateicāmie trīsvienīgajam Dievam, nesot Viņam pateicību. Šo kopību Goslarā (Vācija) mēs izmantojām arī mūsu pirmajai starptautiskajai apriņķa apustuļu un to palīgu sanāksmei šajā gadā.

Saistībā ar Vasarsvētkiem iederīgs ir arī apskats par amata izpratni. Turpmāk mēs šķirsim amata pilnvaras un vadības funkcijas. Trim amata pakāpēm piederēs diakona, priesteriskais un apustuļa amats. Piecas vadības funkcijas pildīs draudzes priekšstāvis, apriņķa priekšstāvis, apustulis, apriņķa apustulis un pirmapustulis.

Amatos tiks iecelti ticības brāļi. Vadības funkciju pilnvarošanai brāļi tiks nozīmēti ar lūgšanu un roku uzlikšanu. Ar to mēs akcentēsim vadības funkciju nozīmīgumu. Tiks nosaukti palīgi, piemēram, pirmapustuļa, apriņķa apustuļa palīgi, biskapi, apriņķu un draudžu pārstāvji. Evanģēlisti, gani, apriņķa evanģēlisti un apriņķa vecākie vairs netiks iecelti.

Attēls: Starptautiskā jaunapustuliskā baznīca

Mēs, protams, atzīstam pagātni: brāļi arī turpmāk kalpos tajos amatos, kuros tie iepriekš ir iecelti.

Tomēr svarīgi atcerēties, ka amatu kalpošana ir tikai daļa no daudzajām kalpošanām, kuras tiek veiktas draudzēs. Kā apustuļu pārstāvis es vēlos pateikties visiem brāļiem un māsām, kuri darbojas savās draudzēs un atbalsta mūsu darbu, arī ar savām upurdāvanām. Paldies no visas sirds! Lai Dievs jūs bagātīgi svētī!

Sirsnīgi sveicot, jūsu

Žans Luka Šneiders

Ēkā „Palacio de Maynila”, Manilā, Filipīnās 2018. gada 18. novembrī 500 ticīgo kopā ar pirmapustuli svinēja dievkalpojumu. Dievkalpojums tika translēts ar interneta palīdzību uz daudzām draudzēm.

Attēls: Āzijas Dienvidrietumu Jaunapostuliskā baznīca

Jēkaba vēstule 1, 12

*Svētīgs tas, kas pastāv kārdināšanā,
tas saņems dzīvības vainagu, ko Dievs
ir apsolījis tiem, kas Viņu mīl.*

Dzīvības vainags

Mīļie brāļi un māsas, šodien mums ir īpašs dievkalpojums. Tas ir reti, kad Manilā sapulcējas tik liela draudze un vienlaicīgi šeit atrodas tik daudz apustuļu. Kā jūs zināt, šodien mums ir īpaša diena, jo jūsu apriņķa apustulis aiziet pelnītā atpūtā un tiks iecelts jauns apriņķa apustulis. Tāpēc šī diena mums visiem ir īpaša, un mums ir iespēja pateikties debesu Tēvam par visu to svētību, kuru mēs esam saņēmuši caur jūsu apriņķa apustuli. Mēs pateicamies Dievam par to, ka Viņš ir svētījis apriņķa apustuļa darbu. Jums gan nav

jāuztraucas, jo Dievs paliek tas pats, kaut mainās cilvēks amatā. Arī mērķis paliek tas pats, tāpat kā ceļš, pa kuru šis mērķis ir sasniedzams. Mēs sekojam Kristum un to darīsim arī turpmāk. Jēzus Kristus ir mūsu Kungs, Viņš ir ceļš, un Viņš mums palīdzēs tāpat, kā ir palīdzējis līdz šim.

Kāds ir mūsu mērķis? Mūsu vārdā no Bībeles ir teikts: „Svētīgs tas, kas pastāv kārdināšanā, tas saņems dzīvības vainagu, ko Dievs ir apsolījis tiem, kas Viņu mīl.” Dzīvības vainags ir pestīšanas aina. Bībelē bieži tiek izmantota aina par vainagu, dažkārt - kā šeit - saistībā ar dzīvību: dzīvības vainags, arī „taisības vainags” (2.Timotejam 4, 8), „godības vainags” (1.Pētera 5, 4), un visas šīs ainas atklāj vienu un to pašu: mūsu atpestīšanu. Tā ir aina par mūžīgo dzīvību, par kopību ar Dievu Viņa valstībā. Lai pastāstītu par šo ceļu, kurš ir jāiet, lai saņemtu dzīvības vainagu, Jaunajā Derībā tas tiek bieži salīdzināts ar sacensībām. Arī apustulis Pāvils un Jēkabs salīdzina šo ainu tādā veidā. Jau toreiz notika lielas sacensības, kurās piedalījās sportisti un uzvarētājs saņēma vainagu, ne no zelta, bet gan no lauru lapām darinātu. Ar šo salīdzinājumu apustulis skaidri norāda: lai saņemtu mūžīgās dzīvības vainagu un varētu ieiet Dieva valstībā, katram - tāpat kā atlētam - ir jāskrien sacensībās.

Sacensības prasa lielu enerģiju. Lai iegūtu pestīšanu, mums domas un darbi ir jāsašķir ar Dieva gribu. Lai tiktu atpestīts, jāseko Jēzus paraugam. Un tas prasa lielu enerģiju un izturību - tāpat kā sacensībās. Tas nevar notikt nesaprindzinoties.

Lai ieietu Dieva valstībā, ir jāizmanto daudz spēka. Tur nevar tā vienkārši iesoļot, tā ir sacensība, tā prasa izturību.

Atlētam ir daudz jātrenējas. Atpestīšana un glābšanās nav nekāda brīvā laika pavadīšana, bet gan ikdienas izaicinājums. Mums katru dienu ir nopietni jāstrādā un daudz kas jāpurē. Mums ir jāstrādā pie tā, lai mūsu domas un darbi saskanētu ar Dieva gribu.

Lai ieietu Dieva valstībā, nepietiek, ka mēs apmeklējam katru dievkalpojumu, upurējam kaut ko upurkastē, pielūdzam Dievu un dzīvojam kristīgu dzīvi. Šī mērķa sasniegšanai ir nepieciešams daudz vairāk izdevumu, lai

patiesi varētu secināt, ka mūsu domas un rīcība atbilst Dieva gribai. Un salīdzinājums ar atlētu to parāda pavisam skaidri.

Tam, kurš vēlas piedalīties sacensībās, ir jānodarbojas ar daudzām lietām, ja viņš grib šajās sacensībās uzvarēt. Dažkārt ir no kaut kā jāatsakās, un viņš to arī dara, jo uzvara ir ļoti svarīga. Reizēm arī mums no kaut kā jāatsakās, ja mūsu pestīšana mums ir svarīga. Es vēlos to mazliet konkretizēt: dažkārt ir par kaut ko jāizšķiras. Piemēram, reizēm var dzirdēt: „Ja tu pārcelsies uz turieni, varēsi nopelnīt daudz naudas.” Protams, nauda ir nepieciešama mums visiem. Bet tad mēs konstatējam, ka tur nav mūsu draudzes un nepastāv iespēja apmeklēt dievkalpojumus. Tad rodas jautājums, ko darīt. Vai pieņemt šo piedāvājumu un doties turp? Tā varētu nopelnīt daudz naudas! Taču tad būtu iespēja tikai trīs vai četras reizes gadā apmeklēt dievkalpojumu. Kā tu izšķirsies? Daži saka:

„Nu, jā, bet man tad būs labāka dzīve, jo es saņemšu vairāk naudas.” Vai esi drošs par to, ka labāka dzīve būs bez svētā vakarēdiena? Bez Dieva mierinošā vārda? Bez kopības ar brāļiem un māsām Kristū? Te es lieku lielu jautājuma zīmi.

Tāpat kā sacensībās arī šeit dažkārt ir jānes upuris, lai varētu ieiet Dieva valstībā. Arī atlētam ir jābūt gatavam cīst. Sacensībās ir noteikumi, kuri ir jāievēro. Katrai sporta disciplīnai ir savi noteikti likumi, kuri jāņem vērā, ja grib uzvarēt. Tas ir spēkā arī attiecībā uz mūsu pestīšanu, un Jēzus to pateica pavisam skaidri. Viņš akcentēja, ka var darīt labus darbus, taču tiem nav vērtības, ja neievēro noteiktu kārtību. Viņš runāja par tiem, kuri Viņa vārdā ir darījuši lielus darbus, bet tomēr tiem Viņš ir teicis: „Es jūs nekad neesmu pazinis; eita nost no manis, jūs ļauna darītāji.” (Mateja 7, 23)

Šajās sacensībās par pestīšanu galvenais priekšnoteikums ir mīlestības bauslis. Visu, ko tu dari, dari mīlestībā pret Kungu un savu tuvāko. Tas, kas netiek darīts mīlestībā, ir pilnīgi nederīgs – tāds ir noteikums, un to nav atklājusi Jaunapustuliskā baznīca. Šo noteikumu ir pieņēmis pats Jēzus Kristus. Kaut arī mēs paveiktu lielus darbus par godu Kungam, tie būtu pilnīgi nevērtīgi, ja tos nemotivētu mīlestība.

*Tas prasa spēku,
lai mūsu domas un
darbus varētu saskaņot
ar Dieva gribu.*

Sacensības ir kaut kas citāds nekā brīvā laika sportiskās aktivitātes, kur var darīt visu, kas sirdij tīk.

Ja piedalās sacensībās, ir jāievēro noteikumi. Sacensībās parasti piedalās daudzi citi dalībnieki, kuri nevēlas, lai tu uzvarētu - tas ir sacensību princips.

Bet pestīšanas sacensībās ir pavisam citādi. Lai saskaņotu mūsu domas un dzīvi ar Dieva gribu, mums nav jācīnās pret otru. Vienīgais pretinieks šajās sacensībās ir ļaunais, un pret to mēs arī nostājamies. Es varu apliecināt, ka ļaunais vēlas radīt šķēršļus, lai tu šo cīņu neuzvarētu.

Viņš darīs visu, lai pats beigās kļūtu par uzvarētāju. Tas ir mūsu ienaidnieks.

Visi, kas pūlas un ievēro noteikumus, visi, kuri mīl Kristu, kas paliek uzticami līdz galam, saņems dzīvības vainagu.

Taču mums ir jācīnās pret mūsu ienaidnieku, pret ļauno. Tikai ar Kunga palīdzību mēs to varēsim uzvarēt.

Katrās sacensībās ir arī tiesnesis. Viņš skatās, lai tiktu ievēroti noteikumi, un viņš ir vienīgais, kas var izšķirt, kurš tad beigās kļūst par uzvarētāju. Arī cīņā par pestīšanu ir tiesnesis: Jēzus Kristus. Viņš izšķirs to, kurš piederēs pie uzvarētājiem. Viņš tiesās katra domas un darbus. Tāds priekšstats daudziem cilvēkiem nepatīk, taču Jēzus pats ir teicis, ka tu tiks tiesāts pēc saviem darbiem.

*Visu, ko tu dari, dari
mīlestībā pret Kungu
un savu tuvāko.*

Šo sacensību beigās es nevarēju nostāties Jēzus priekšā un teikt: „Jā, bet paskaties, ko citi ir darījuši, tieši to pašu!” Savā atnākšanas dienā Viņš mani tiesās pēc manām domām un darbiem, neskatoties uz to, ko citi ir darījuši. Mēs nevaram atsaukties uz citiem, lai atvainotos par savu izturēšanos. Mums ir jāakceptē, ka Jēzus tiesās mūs un Viņš jautās par mūsu motivāciju, kāpēc mēs tā esam

darijuši. Tie nedaudzie, kas tiks uzņemti, būs tie, kuri mīl Jēzu Kristu. Mēs tiksim mērīti pēc mūsu mīlestības un pēc alkām tikt pestītiem - tas būs Viņa tiesas pamatā. Protams, mēs nevarēsim katrā situācijā gūt uzvaru pār ļauno. Bet neaizmirsīsim, lūdzu, brāļi un māsas: mēs tiksim mērīti pēc mūsu mīlestības intensitātes, pēc gribas tikt glābtiem, pēc apņēmības rīkoties atbilstoši Dieva gribai. No vienas puses, tas ir mierinājums, ka mēs tiksim uzņemti arī tad, ja visu vēl nebūsim izpildījuši. No otras puses, mums tas jāuzņem pavisam nopietni: ja aplūkojam paši sevi, mēs varam galvot, ka pūles izpildīt Dieva gribu dažkārt varētu būt lielākas.

Mums ir jālieto daudz enerģijas, mums ir jāievēro noteikumi un mīlestības likums, mums ir jācinās pret ļauno un jāakceptē tas, ka Jēzus Kristus mūs tiesās.

Un vēl jāatceras - ne jau atlēts nosaka, kad notiks sacensības. Viņš nevar teikt: „Ak, nē, tikai ne šodien! Es vēl neesmu tik labā formā, lai piedalītos, sāksim olimpiskās spēles nākamajā nedēļā!” Taču kāds nosaka sacensību sākumu, un tajā laikā atlētam ir jābūt gatavam.

Tikai Dievs var nolemt, ka šodien sāksies sacensības, un tas mums ir jāakceptē. Mēs nevaram teikt Jēzum: „Es tam esmu vēl par jaunu, pārcelsim sacensības par desmit gadiem, tad viss būs kārtībā.” Sacensības notiek šodien, šeit, manā dzīvē. Izmantosim visus savus spēkus, lai uzvarētu un varētu baudīt uzvaras augļus! Ar Jēzus palīdzību mēs varam uzvarēt un saņemt pestīšanu un dzīvības vainagu.

Kas veido pestīšanu? Es saku, ka tas ir dzīvības vainags, mūžīgā dzīvība, mūžīgā kopība ar Dievu. Vainags ir uzvaras zīme, slavas zīme. Tam, kurš piedalīsies pirmajā augšāmcelšanās reizē, kurš saņems augšāmcelšanās miesu, apskaidroto miesu un ieies Dieva valstībā, būs daļa pie Jēzus Kristus slavas.

Vainags ir arī valdīšanas un spēka zīme. Tas nozīmē, ka tie, kas pārvarēs, kuri uzvarēs sacensībās, varēs valdīt kopā ar

Apriņķa apustulis Urs Hebeisens (Dienvidāzija) ir aizvadījis pelnītā atpūtā – pēc 36 gadiem apustuļa amatā. Atvadoties pirmapustulis Žans Luka Šneiders kā apustuļa darbības pamatīpašības minēja šīs trīs: aizrautību, mīlestību un paļāvību uz Dievu.

Daudzas zemes, daudzas tautas, daudzas kultūras. Tas nav viegls uzdevums, kuru pārņēma jaunais apriņķa apustulis Edy Isnugroho. To, kā tam būtu jāizdodas, pateica pirmapustulis, nododot uzdevumu.

Kristu. Tie būs Dieva un Kristus priesteri un valdīs kopā ar Viņu tūkstoš gadus (Atklāsmes 20, 6).

Mums ir jābūt skaidram, ko nozīmē šī valdīšana. Jēzus Kristus miera valstībā netiks pielietots kāds politiskas varas spēks. Šī valdīšana nav jāsaista ar politiku mūsdienu izpratnē. Kad valdīs Jēzus, tas nozīmēs, ka evaņģēlijs varēs tikt sludināts bez jebkāda pretpēka. Tā ir Kristus valdīšana tūkstoš miera gados - Viņš varēs valdīt, un neviens nevarēs Viņam likt šķēršļus, lai Jēzus evaņģēlijs tiktu sludināts, paverot iespēju cilvēkiem saņemt pestīšanu. Jēzus pats sev ir uzticams, Viņš valdīs kā kalps - kalpos cilvēkiem, lai varētu izglābt tos visus.

Ja tiek teikts, ka mēs valdīsim kopā ar Viņu, tas nozīmē, ka tie, kuri būs ar Viņu Tā valstībā, kalpos Viņam un visiem cilvēkiem ar mērķi pašķirt iespēju visiem tikt izglābtiem. Viņi sludinās evaņģēliju visiem, un to valdīšana nozīmēs kalpošanu.

Jēzus reiz stāstīja līdzību par uzticētiem podiem (Lūkas 19, 11–27). Kāds kungs nāca pie saviem kalpiem un deva tiem katram desmit podus. Tiem vajadzēja ar šo naudu strādāt, to investēt. Viens bija čakls un panākumiem bagāts un no viena poda piepelnīja veselus desmit podus. Kad kungs atgriezās, tas teica viņam: „Labi, tu, godīgais kalps, tā kā tu mazā lietā biji uzticams, es tev došu varu pār desmit pilsētām.”

Nākamais kalps piepelnīja piecus podus. Viņa kungs arī bija priecīgs par to un teica: „Arī tevi es ieceļšu pār piecām pilsētām”. Slinkais kalps, kas ar podu neko nedarīja, nesaņēma neko. Šie trīs kalpi saņēma dažādu atalgojumu.

Ja varu izprot kā valdīšanas apmēru, varētu teikt: „Ir jauki saņemt varu pār desmit pilsētām. Tas ir labāk nekā vara pār piecām pilsētām.” Taču tā tas nav. Šajā līdzībā valdīšana nav vara, jo visi ir tikai kalpi jeb kalpotāji. Miera valstībā visi kalpos Dievam. Mēs gan kalposim atkarībā no mūsu

Pirmapustuli pavadīja apriņķa apustulis Jorgs Zbindens (Šveice, attēlā), Marks Volls (Kanāda), Peters Šulte (Rietumokeānija) un Urs Hebeisens.

spējām un iespējām, bet tik un tā paliksim vienīgi kalpotāji. Kalpošana būs dažāda, bet vainags, atalgojums būs tāds pats – mūžīgā kopība ar Jēzu Kristu. Tas ir dzīvības vainags. Un šī stāsta beigas ir: visi, kuri dzīvos jaunajā radījumā, kalpos Dievam un kopā ar Viņu valdīs – šī kopsakarība būs spēkā. Viņiem būs daļa pie Tā godības un majestātes, un tie kalpos Viņam mūžībā.

Tāda ir mūsu nākotne, mīļie brāļi un māsas. Būsim patiesi šo sacensību dalībnieki. Cīnīsimies katru dienu, lai mūsu domas un darbi saskanētu ar Dieva gribu. Tas ir ļoti grūti, taču iespējami. Tas nozīmē arī ciest. Akceptēsim to!

Pildīsim noteikumus, kas saistīti ar mūsu mīlestību pret Kungu un mūsu tuvāko. Mums nav jācīnās pret mūsu brāļi vai māsas. Mums ir jācīnās pret ļauno. Un te reizēm mēs gūstam uzvaru, bet dažkārt paliekam zaudētājos, un arī to mēs apzināties. Bet vienmēr spēkā paliek mūsu mīlestības un ilgošanās mēraukla.

Pieņemsim šo cīņu jau šodien. Uzticīgie saņems uzvaras augļus - tie, kuri mīl Kristu no sirds, saņems dzīvības vainagu.

PAMATDOMAS

Lai saņemtu dzīvības vainagu, mēs cīnāties par to, lai

- mūsu domas un darbi saskanētu ar Dieva gribu;
- mēs ievērotu mīlestības bausli pret Dievu un savu tuvāko.

Cīņa prasa arī atteikšanos no kaut kā un gatavību ciest. Tie, kuri iznāks no kaujas kā uzvarētāji, valdīs ar Kristu miera valstībā.

LIELAIS MIELASTS

LIELAIS MIELASTS

Ir sabats. Jēzus ir ielūgts uz mielastu pie kāda augsti stāvoša farizeja. Kāds, kas sēž pie galda, saka Jēzum: „Svētīgs ir tas, kurš būs svētku mielastā Dieva valstībā.” Uz to Jēzus atbild ar kādu līdzību.

Kāds cilvēks vēlējās svinēt lielu mielastu un bija ielūdzis uz to daudz viesu. Kad mielastam bija jāsākas, viņš izsūtīja savu kalpu pie ielūgtajiem viesiem, lai tiem pateiktu: „Nāciet, jo mielasts ir gatavs!”

Bet tie visi pēc kārtas sāka aizbildināties.

Pirmais kalpam sacīja: „Es esmu tīrumu nopircis, un man jāiet tas apskatīt. Lūdzu, aizbildini mani.”

Otrs sacīja: „Es esmu piecus jūga vērsus nopircis un eju tos aplūkot. Lūdzu, aizbildini mani.”

Trešais teica: „Es esmu sievu apņēmis, tāpēc nevaru iet.”

Kalps pārnācis to sacīja savam kungam.

Tad namatēvs kļuva dusmīgs un pavēlēja kalpam: „Izej steigšus pilsētas ielās un ved šurp nabagus, kropļus, aklus un tizlus.”

Kalps atveda visus šurp un teica: „Kungs, ir izdarīts tas, ko tu man pavēlēji; bet vēl ir palikušas brīvas vietas.”

Tad kungs teica savam kalpam: „Ej uz lielceļiem un sētmalām un aicini visus nākt iekšā, lai mans nams būtu pilns. Jo es jums saku: neviens no lūgtajiem viesiem nebaudīs manu mielastu.”

PIE MARIANHELAS SANHOSĒ (KOSTARIKA)

Mans vārds ir Marianhela, un man ļoti patīk svētdienas brokastis, jo tad sapulcējas visa mana ģimene, lai mierīgi pabrokastotu. Mans mīļākais ēdiens ir spageti ar sieru, gaļas zupa un frī kartupeļi.

Foto: privat

Tā kā man nav vecāku, kas rūpētos par mani, es dzīvoju pie saviem vecvecākiem. Manu vecmammu sauc Lena, manu vectēvu – Oskars Ādolfs, bet es viņus saucu par māmiņu un tēti.

Pēc svētdienas brokastīm mēs braucam uz dievkalpojumu baznīcā, kas atrodas Tirasē. Kopš pagājušā gada es apmeklēju svētdienas skolu. Mācības vada mana māmiņa un mana tante Fanija. Viņas abas ir skolotājas: māmiņa pasniedz kādā Sanhosē pamatskolā, bet tante Fanija ir pirmsskolas skolotāja. Bez manis svētdienas skolu draudzē apmeklē arī Matejs, Mateo, Ema un Dominiks. Mans onkulis Fabio spēlē ērģeles, to viņš dara jau kopš bērnības, un viņš māca mums jaunas dziesmas.

Šajā attēlā redzams mūsu apriņķa apustuļa Leonarda Kolba apmeklējums. Viņš dzīvo ASV, bet ir atbildīgs arī par Amerikas vidieni, kur atrodas Kostarika.

Kostarika atrodas starp Kluso okeānu un Karību jūru. Savu nosaukumu zeme ir ieguvusi no tās atklājēja Kristofera Kolumba. Kad jūrasbraucējs izkāpa krastā, viņš redzēja, ka vietējie iedzīvotāji nēsāja dārglietas no tīra zelta. Tāpēc Kolumbs nosauca šo zemi par Kostariku, kas nozīmē „bagātais krasts”. Mēs dzīvojam Kostarikas provincē nr. 1, mūsu valsts galvaspilsēta ir Sanhosē.

Maijā man būs jau vienpadsmit gadu. Es apmeklēju pamatskolas ceturto klasi, skola nosaukta Kostarikas nacionālā varoņa Huana Santamarias vārdā. Kostarikas armijā viņš dienēja kā bundzinieks, un ar viņa palīdzību armija uzvarēja kauju, tā nosargājot valsts neatkarību. Mans mīļākais mācību priekšmets ir matemātika; man patīk risināt dažādus vienādojumus un citus uzdevumus. Es vēlos arī piedalīties skolēnu veidotā mākslas festivālā. Šajā gadā es piedalīšos vēdekļveida masku gatavošanā, zīmēšanā un fotografēšanā.

Man patīk skeitot, un es labprāt iemācītos spēlēt vijoli. Man ir bijušas ērģeļu spēlēšanas mācību stundas, un es skolā mazliet apguvu flautas spēli. Mājās es labprāt spēlējos ar lego klucīšiem un lellēm. Mana mīļākā krāsa ir fuksīns. Es uzskatu to par priecīgu krāsu.

Attēls: Dienvidātrikas Jaunapustuliskā baznīca

Amata izpratne

Trīs amatu līmeņi, pieci vadības līmeņi, nākotnē vairs neiecels evaņģēlistu, ganu, apriņķa evaņģēlistu, apriņķa vecāko, iecelšana bīskapa amatā, atšķirības starp iecelšanu, pilnvarošanu un apstiprināšanu amatā - Jaunapustuliskā baznīca piedāvā pārskatu par amata izpratni jau pazīstamā un arī jaunā veidolā.

Amata izpratne balstās Jaunās Derības liecībā un Jēzus Kristus darbībā un būtībā. Apustuļa amatam, kuru nodibināja pats Jēzus, ir uzdevums būt par „Dieva noslēpumu turētāju” (KNK 7.4.1; KNK-FA 421–433). Tādējādi par pienākumu ir kļuvusi nepieciešamība noteikt amata veidus atbilstoši sava laika vajadzībām.

Amatu pirmavoti

„Visam, kas eksistē baznīcā, sākums ir Jēzus Kristus personā un darbībā, jo tikai Viņš atnes pestīšanu.” (KNK 6.2.2; KNK-FA 368, 369) Jēzum Kristum, kam tic un ko apliecina visu konfesiju kristieši, ir divas dabas: Viņš ir patiess Cilvēks un patiess Dievs (KNK 3.4.3; KNK-FA 104–106). Jēzus persona, kura ir šo abu dabu caurstrāvota, un Viņa rīcība ir par mērauklu baznīcai un visam, kas pieder pie tās uzdevuma un tēla. Tāpēc ir taisnīgi, ka baznīcas

mācība, sakramenti un amati ir saistīti ar Viņa divējādās dabas mācību. Amata noteikšanā tam ir jābūt skaidri redzamiem.

Amata būtība

Amats un persona atrodas ciešās attiecībās: tie ir savstarpēji saistīti, tāpat kā abas Kristus dabas un amata un personas attiecības. Amats norāda uz dievišķo dabu, amatnesēja persona - uz cilvēcisko dabu.

Amats un persona

Cilvēkam piemītošās labās spējas un īpašības tiek nodotas kalpošanai, iecelot konkrēto personu kādā amatā. Taču, iecelot amatā, netiek piešķirtas jaunas spējas un īpašības amata veikšanai.

Amatnesējs savā darbībā pēc Jēzus gribas ir saistīts ar apustulātu. Viņš ir draudzes kalps un cenšas sludināto evaņģēliju izdzīvot vārdos un darbos. Amatam un personai, amata pildīšanai un cilvēka dzīvei ir jāsakrīt, abiem ir jābūt vārdos un darbos vēršiem uz Jēzu Kristu.

Amatnesējam ir jāsludina evaņģēlijs un jāpārstāv tas atbilstoši jaunapustuliskās ticības apliecinājumam, kā tas ir rakstīts un izklāstīts Jaunapustuliskās baznīcas Katehismā. Amatnesējs izrāda savu nopietnību atbilstoši evaņģēlijam, ja viņš pieņem baznīcas teoloģisko izglītošanos un ir spējīgs piedalīties baznīcas vadīšanā.

Pēc jaunapustuliskās ticības izpratnes amats un persona atrodas ciešās attiecībās, bet ne tik ciešās, lai nevarētu amatu šķirt no personas. Amats nenokļūst personas īpašumā uz mūžiem, un tas nav arī kāds nepārtraukts spiediens uz personu, bet gan paliek kā Kristus dāvana, pār kuru valda pats Jēzus Kristus un kuru Tas nodrošina vai atņem. Līdz ar to ir vienmēr iespējams atbrīvot personu no ieņemamā amata.

Amats un pilnvaras

Jēzus ir Sūtnis, kas pilnvarots no Dieva ar attiecīgām pilnvarām. „Valdīt un vadīt, palīdzēt samierināties ar Dievu, sludināt Dieva gribu un pasludināt nākamās lietas: to visu var atrast pilnības veidā Jēzū Kristū.” (KNK 3.4.7; KNK-FA 116) Apustulāts rīkojas pēc Jēzus Kristus pilnvarām: „Apustuliskais amats ir dots no Kristus, un no Svētā Gara vadītajam apustulātam ir piešķirtas pilnvaras: evaņģēlija sludināšana, sakramentu nodošana, grēku piedošana Jēzus Kristus vārdā.” (Mateja 28, 19; Jāņa 20, 23; KNK 6.4.1.4; KNK-FA 381, 382) Tādēļ apustulim kā Kristus sūtnim ir daļa arī pie tās augstākās priesterības, kas minēta vēstulē ebrejiem (Ebrejiem 4, 14).

Ne visiem amatiem ir vienādas pilnvaras. No dažādām atsevišķu amatu pilnvarām izriet trīs amatu pakāpes: apustulis, priesteris un diakons. Piektajā ticības apliecinājumā ir teikts: „Es ticu, ka no Dieva izvēlētais amats var tikt iecelts tikai caur apustuli un ka no apustuļa amata saņemtās pilnvaras, svētība un svētīšana ir domātas kalpošanai.” (KNK 2.4.5; KNK-FA 37, 45)

Priesteriskie amati un diakoni pēc saņemtajām amata pilnvarām no apustuļa rīkojas dažādi: priesteriskajiem amatiem ir uzticēts dāvāt svētās ūdenskristības sakramentu, iesvētīt svēto vakarēdienu, pasludināt grēku piedošanu, kā arī sludināt pareizu evaņģēliju un īstenot citas svētības (KNK 7.9.1; KNK-FA 452, 469). Diakoniem nav sakramentu nodošanas pilnvaras, taču tiem tāpat kā priesteriskajam amatam ir pilnvara sludināt evaņģēliju (KNK 2.4.5; KNK-FA 45) un nodot trīsvienīgo svētību dievkalpojumā.

Pilnvaras un sakramentu nodošana

„Visaptverošā sakramentu pārvaldīšana – svētā ūdenskristība, svētais vakarēdiens un svētā apzīmogošana - ir uzticēta apustuļa amatam.” (KNK 6.4.4; KNK-FA 402, 404)

Priesteriskais amats sakramentu nodošanā darbojas pēc apustuliskās pilnvaras; tas var veikt svēto ūdenskristību un iesvētīt svēto vakarēdienu.

Amats un pilnvara vārda sludināšanai

„Uzdevums mācīt attiecas uz evaņģēlija sludināšanu par Kunga nāvi, augšāmcēlšanos un atkal atnākšanu.” (KNK 2.4.4; KNK-FA 44) Šeit vispirms tiek skaidri parādīts iekšējais saturs, kas notiek evaņģēlija sludināšanas brīdī.

Patiesa sludināšana pamatojas tikai un vienīgi uz Kristus vārdu, par ko liecina Jaunā Derība. Kad to pareizi uzņem, tiek atmodināta un stiprināta ticība (Romiešiem 8, 31). Kristus vārds, tas ir, Viņa sprediķis, kas ir nācis pār Jēzus laika apustuļiem un tā laikabiedriem, caur apustulātu un ar to saistītajiem amatiem tiek nodots tālāk.

Pirmapustulis uzsver, ka patiesa sprediķa pamatā ir Bībele un šī laika apustuļu uzdevums ar Svētā Gara palīdzību ir to pareizi izskaidrot. Tas ir spēkā arī attiecībā uz priesteriem un diakoniem, kuri pēc apustuļa piešķirtām pilnvarām sludina vārdu.

Amatu struktūra

Ņemot vērā būtiskus teoloģijas aspektus, mēs varam izsekot amatu struktūrai un to nozīmi.

Amatu struktūra balstās uz trim amata līmeņiem: apustuļa amats, priesteriskais amats un diakona amats ar dažādām garīgām pilnvarām. Nākotnē tiks iecelti tikai apustuļi, priesteri un diakoni. Citi amati turpmāk vairs netiks iecelti, piemēram, jaunākais diakons vai draudzes vecākais.

Amata pilnvaras un amata uzdevums

Šiem trim iepriekš minētajiem amatiem ir skaidras pilnvaras. Jau pats jēdziens par pilnvaru norāda, kādas darbības (sakramentu nodošana, dažādu svētību piešķiršana, evaņģēlija sludināšana) katrs amatnesējs ir tiesīgs izpildīt.

Amats ietver sevī gan amata pilnvaras, gan arī uzdevumu. Amata pilnvaras ir vairāk teoloģiska rakstura, bet amata uzdevums ir baznīcai atbilstošs.

- Amata pilnvaru definīcija: amata pilnvaras ir dibinātas Jēzū Kristū, tajās ordinācijas laikā caur apustuļa amatu Svētā Gara spēkā tiek pārņests pamatojums trīsvienīgā Dieva vārdā darboties un runāt.
- Amata pilnvaras tiek nodotas, ieceļot amatā. Tās atceļ apustulis saistībā ar amata nolikšanu vai atbrīvošanu no amata, vai amatnesēja nāvi
- Amata uzdevuma definīcija: ar amata uzdevumu amatnesējam tiek nodotas tiesības un pienākumi, lai kalpošanā varētu veikt saņemtas amata pilnvaras gan telpā, gan laikā noteiktajā ietvarā.

Amata uzdevums beidzas ar apriņķa maiņu, ar aiziešanu pelnītā atpūtā, amata nolikšanu vai ar amatnesēja nāvi.

Iecelšana – pilnvarošana – apstiprināšana

Šīs trīs kategorijas - iecelšana, pilnvarošana, apstiprināšana - atšķiras ar to, ka pie iecelšanas tiek nodotas amata pilnvaras. Pie pilnvarošanas tiek nodota garīgā vadība un pārvaldes funkcijas. Pie apstiprināšanas kādam tiek uzticēta garīgā kalpošana. Pie iecelšanas, pilnvarošanas un apstiprināšanas tiek vienādā mērā akcentētas arī personas praktiskās kompetences. Pilnvarošana un apstiprināšana var tikt limitēta laikā.

Iecelšana un pilnvarošana notiek dievkalpojuma laikā pēc svētā vakarēdiena svinēšanas. Darbība notiek, amatā ieceļamajai personai atrodoties uz ceļiem.

Apustuļu, priesteru un diakonu iecelšana

Dievs izvēlas kādu cilvēku amatam, un tas ir pamats katrai iecelšanai, tāpēc savu derīgumu nezaudē arī jau spēkā esošā amatu kārtība. Iecelšana amatā ir Dieva darbība attiecībā uz grēcinieku, uzticot viņam kalpošanu Dievam un cilvēkiem: „Iecelšana ir garīgā amata saņemšana. Tas notiek trīsvienīgā Dieva vārdā, apustulim uzliekot rokas un skaitot lūgšanu. Tajā tiek saņemtas pilnvaras, svētība un svētums. Tā tiek noteikta, balstoties konkrētās personas prasmēs, kas nepieciešamas ieņemamā amata pildīšanai. Pirms roku uzlikšanas tiek izlūgta Svētā Gara klātesamība, lai izpildītu šo kalpošanu.” Iecelšana apzīmē tādu darbību, pie kuras tiek nodots gan pilnvarojums, gan svētība un svētums. Tiek iecelti šādi amati:

- pirmapustulis un apustulis,
- priesteris,
- diakons.

Apustuļa, priestera un diakona amata pilnvaras

No visiem trim amatiem centrālo lomu ieņem apustuļa amats, kurā apkopotas visas sakramentālās pilnvaras, kas ir nepieciešamas baznīcas darbībā, tas ir, tiesības kristīt ar ūdeni, Svēto Garu, svinēt svēto vakarēdienu un sludināt evaņģēliju. Pārējo amatu pilnvaras izriet no apustulāta. Tam atbilst piektais ticības apliecinājums: „Es ticu, ka no Dieva izredzētais amats var tikt iecelts tikai no apustuļa un ka no apustulāta izriet pilnvarojums, svētība un svētums attiecīgā amata pildīšanai.”

Priesteris, tiekot iecelts amatā, līdztekus pilnvarai sludināt patiesības evaņģēliju un apustuļa uzdevumā pasludināt grēku piedošanu, saņem arī pilnvaras veikt sakramentālo darbību, kā svēto ūdenskristību, svēto vakarēdienu un arī citas svētību darbības. Pilnvara pasludināt grēku piedošanu un iepriekš minēto sakramentu nodošana līdz ar svētību un svētumu kalpo par Svētā Gara spēkā piešķirto „garīgo apbruņojumu”.

Diakons pie iecelšanas caur apustuļa amatu Svētā Gara spēkā saņem pilnvaras pasludināt patiesības evaņģēliju dievkalpojumos, piedalīties dvēseļu aprūpē, kā arī nodot trīsvienīgo svētību dievkalpojumā.

Apustuļu un priesterisko amatnesēju uzdevums

Amatnesēji var tikt pilnvaroti uzņemties vadīšanas funkcijas apgabalā baznīcā, apriņķī vai draudzē.

Kaut arī apustuļa amatam jau ir iekšēji piemērots raksturs vadīt (salīdzinoši ar trim Kristus amatiem - Ķēniņš, Priesteris, Praviētis – KNK 3.4.7; KNK-FA 116), apustuļi var saņemt uzdevumu veikt dažādas vadības funkcijas. Priesteriskie amati var saņemt uzdevumu uzņemties vadīšanas funkcijas apriņķī vai draudzē.

- Apustulis saņem uzdevumu pildīt apriņķa apustuļa funkcijas.
- Priesteriskais amats saņem uzdevumu pildīt apriņķa vai draudzes priekšstāvja funkcijas.

Uzdevuma saņemšana notiek trīsvienīgā Dieva vārdā, to veic pirmapustulis, apriņķa apustulis, apustulis vai izņēmuma kārtā kāds cits amatnesējs ar apustuļa piešķirtu pilnvaru, uzliekot rokas un lūdzot. Tādējādi tiek saņemts svētums un svētība. Tas notiek, ievērojot personas kompetenci (piemēram, dvēseļu aprūpē, mācību un organizatorisku

jautājumu risināšanā), kas ir nepieciešama saistībā ar jaunā uzdevuma pildīšanu. Uzdevums nav saistīts ar amatnesēja darbību laika ziņā; taču, noliekot amatu, beidzas arī uzdevuma pildīšana.

Apstiprināšana no apustuļiem un priesteriskajiem amatiem

Apstiprināšana ir garīgā amata pārņemšana. Tā notiek caur vienu no galvenajiem amatnesējiem. Šis process tāpat notiek, apzinoties personas prasmes (dvēseļu aprūpē, organizatorisku jautājumu risināšanā), kas ir nepieciešamas saistībā ar uzdevuma pildīšanu. Šī uzdevuma izpildīšanai tiek izlūgta Dieva svētība.

Pirmapustulis, apriņķa apustulis, apustuļi un priesteriskie amatnesēji, kuri uzņemas vadības funkcijas, var saņemt īpašu palīdzību no palīgiem vai priekšstāvjiem:

- apustulis tiek iecelts par pirmapustuļa vai apriņķa apustuļa palīgu,
- priesteriskais amatnesējs tiek iecelts par bīskapu kā apustuļa palīgu,
- priesteriskais amatnesējs var tikt iecelts par apriņķa vai draudzes priekšstāvi.

Amata uzdevuma un amata pilnvaru izbeigšanās

Amats ar abām daļām, kā amata pilnvarojums un amata uzdevums, var tikt izbeigts dažādā veidā. Izvadot pelnītā atpūtā, beidzas tikai amata uzdevums, bet, amatu noliekot vai tiekot atceltam no amata, beidzas gan amata pilnvaras, gan amata uzdevums.

Iespiests

Izdevējs: Žans Luka Šneiders, Überlandstrasse 243, CH-8051 Cīrihe, Šveice

Izdevniecība: Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg/Vācija

Izdevējs: Peter Johanning

Attēls: Jaunapustuliskās baznīcas karitatīvs. Alvin Wittens

Pēc plūdiem: pirms palīdzības un atjaunošanas

Zilas debesis, zaļi sulīgas ganības – vai tas ir attēls no atvaļinājuma? Tomēr ne: tieši šeit atradās kāds ciemats. „Visur redzamas postījumu sekas,” saka bīskaps Alvins Vittens. Viņš veselu nedēļu bija ceļā Āfrikas dienvidu Jaunapustuliskās baznīcas Beirā uzdevumā.

Beira ar 500 000 iedzīvotāju ir lielākā Mozambikas ostas pilsēta, kur viesuļvētra Ida izpostīja sauszemes teritoriju. Ar ātrumu vairāk nekā 200 kilometri stundā ciklons brāzās pāri zemei. Ilgstošo lietu pavadīja negaiss. Postījumu sekas sākumā bija redzamas Malāvijā, tad Mozambikā un beigās Zimbabvē.

Postījumu gals nav saskatāms

„Reportāža no notikuma vietas” ir stāvokļa apskats, ko izsūta laika ziņu dienests ANO OCHA, kas ir Apvienoto

Nāciju humanitārās koordinācijas dienests. No Malāvijas un Zimbabves vairs nenāk jaunas ziņas, taču no Mozambikas ziņas pienāk katru dienu.

Šī dabas katastrofa prasīja vairāk nekā 600 cilvēku dzīvību. Gandrīz 240 000 dzīvojamo māju tika nopostītas vai stipri bojātas. Apmēram 160 000 cilvēku dzīvo vairāk nekā 80 ārkārtas palīdzības apmetnēs. Sakarā ar dzeramā ūdens trūkumu izplatās dažādas epidēmijas. Jau ir zināmi 4072 saslimšanas gadījumi.

Un tam neredz gala. Visa applūdušī zeme jau trīs nedēļas atrodas zem ūdens, un gadskārtējie lieti tikai tagad ir sākušies.

Palīgi dod cerību

Taču ir arī labas vēstis. Lielais palīdzības darbs, ko, piemēram, sniedz Sarkanais Krusts, notiek konkrētajā vietā un sniedz pirmo palīdzību. Vairāk nekā 860 000 cilvēku tiek apgādāti ar pārtikas precēm un ēdienreizēm. Un tikpat daudz ir arī saņēmuši potes pret holēru. Tāpat zemkopjiem tiek dalīts sēklas materiāls un atjaunoti izpostītie tīrumi.

„Ir brīnišķīgi redzēt, kā kopā strādā dažādas palīdzības organizācijas,” ziņo bīskaps Vittens no sava darba apgabala Mozambikā. Šajā valstī Jaunapustuliskajai baznīcai ir vienpadsmit apriņķa apustuļu apgabali, kur dzīvo 190 000 baznīcas locekļu. Visstiprāk plūdos cietis apustuļa Agostinho Dzimba apriņķis, kur atrodas 43 draudzes. Astoņas baznīcas ir pilnībā nopostītas, daudzas citas - daļēji.

Soli pa solim notiek atjaunošana

Kā šajā postā reaģē cilvēki Mozambikā? „Viņi nav pārāk pārtikuši un ir pieraduši paciest visu,” saka bīskaps Vittens. „Viņi dara to, kas tiem ir jādara, lai to dzīves apstākļi normalizētos. Tie drosmīgi ķeras klāt un ceļ visu no jauna.” Un viņu darbību grib atbalstīt arī Āfrikas dienvidu Jaunapustuliskā baznīca, precīzāk sakot, tās palīdzības dienests „Masakhe Foundation”.

Pēc ziņām par dabas katastrofu Mozambikā baznīcas piederīgajiem radās vēlme palīdzēt cietušajiem, tāpēc fonds iesāka ziedojumu akciju. Savāktā nauda tiek novirzīta skolu būvniecībai un atjaunošanai. „Bērni stāv savās skolās formās un vēlas sākt mācības, bet skolas ēkas vairs nav, tā ir sabrukusi un aizskalota,” stāsta bīskaps Vittens par situāciju, kas īpaši aizkustināja viņa sirdi.

Tiek sniegta palīdzība

Skolu projektā „JB-Karitativ” jau iesaistās kopējā palīdzības sniegšanā. Vācija palīdz kā Mozambikas, tā Malāvijas un Zimbabves katastrofas seku likvidēšanā. Palīdzību vada un par to ziņo projekta koordinatore Jana no Jarmerštedes.

15 000 cilvēku jau ir saņēmuši palīdzības pakas ar pārtikas produktiem, segām un iekārtām, lai varētu iegūt attīrītu dzeramo ūdeni. Traģiskākais stāvoklis ir Malāvijas dienvidu daļā. Uz turieni ir devušies arī pārstāvji no veselības organizācijas, un jau vairāk nekā 1000 cilvēku ir apgādāti ar pretsāpju līdzekļiem, antibiotikām, pārsienamajiem materiāliem, kā arī ar uztura bagātinātājiem, kas kalpo veselības uzlabošanai.

„JB-Karitativ” strādā kopā ar „New Apostolic Church Relief Organisation” (NACRO) un „Help e.V. – pašpalīdzība”. Finansiālo atbalstu palīdzības dienests saņem no palīdzības akcijām, tāpat 50 000 eiro ziedojusi jaunapustuliskā māsu organizācija „Human aktiv” no Dienvidvācijas. Sarkanais Krusts piešķīris 30 000 franku „NAK-Humanitas” palīgiem.

Apustulis Agostinho Albino Dzimba Mafarinā (Mozambika) nopostītajā baznīcā: stihiju pārcietis tikai altāris.

Apskats

- 06.07.2019 Ikisi (Kongo DR)
- 07.07.2019 Kinšasa (Kongo DR)
- 20.07.2019 Ndola (Zambija)
- 21.07.2019 Lusaka (Zambija)
- 28.07.2019 Norderšteta (Vācija)
- 02.08.2019 Lapasa (Bolīvija)
- 04.08.2019 Sanpaulu (Brazīlija)
- 11.08.2019 Cīrihe (Šveice)
- 18.08.2019 Bremptona (Kanāda)
- 15.09.2019 Apija (Samoa)
- 15.09.2019 Pagopago (Amerikāņu Samoa)
- 22.09.2019 Kraistčērča (Jaunzēlande)

New Apostolic Church
International

